Waterschap Aa en Maas
ter attentie van het Algemeen Bestuur
Postbus 5049
5201 GA ‘s-HERTOGENBOSCH

ONS KENMERK: 2233546
UW KENMERK:
UW BRIEF VAN:
BEHANDELD DOOR: William Peters
ONDERWERP: Zienswijze op het ontwerp Waterschapsverordening met bijbehorende beleidsregels en hydrologische uitgangspunten
AANTAL BIJLAGEN:
DATUM: 17 september 2026
VERZ. 17 september 2026

Geachte leden van het Algemeen Bestuur,

Het college heeft kennisgenomen van het “Ontwerp beleidsrijke wijziging Waterschapsverordening” van de drie waterschappen in de provincie Noord Brabant. Het ‘ontwerp Waterschapsverordening’ ligt ter inzage van 7 augustus tot en met 18 september 2026 en dient naar verwachting in 2027 in werking te treden.

In het ‘ontwerp Waterschapsverordening’ wordt onder andere voorgenomen:

- 80 mm compensatienorm in te voeren voor nieuwbouwplannen in stedelijk gebied (met een ambitie van 100 mm norm over 4 jaar) en 100 mm compensatienorm in te voeren voor nieuwbouwplannen in landelijk gebied;
- 80 mm compensatienorm in te voeren bij het herinrichten in bestaand openbaar gebied (met een ambitie van 100 mm over 4 jaar);
- 10 mm compensatienorm in te voeren bij het afkoppelen in bestaande ruimte. Wij dienen deze zienswijze in omwille van ruimtelijke, financiële en bestuurlijke consequenties.

Het college neemt de verandering van het klimaat serieus en deelt uw ambitie, om een klimaatadaptieve, waterrobuuste en gezonde leefomgeving te bereiken voor onze inwoners en bedrijven. Wij kijken daarbij integraal naar de aanpak van droogte, reductie van hittestress, vergroten van biodiversiteit, voorkomen van wateroverlast, verbeteren van waterkwaliteit en verminderen van regenwateraanvoer (door afkoppelen) naar uw rioolwaterzuivering. Hiervoor trekken wij al vele jaren, onder andere in diverse ambtelijke en bestuurlijke samenwerkingsverbanden, met u op.

Daarbij hanteren wij uitgangspunten die op onderdelen strenger zijn dan tot nu toe in het huidige waterschapsbeleid is opgenomen:

- 60 mm compensatienorm voor nieuwbouwplannen (ongeacht toename van verhard oppervlak);
- 60 mm compensatienorm voor herinrichten van bestaand openbaar gebied (terwijl vanuit de waterschappen hiervoor geen norm is opgelegd);

POSTADRES
Gemeente Heusden
Postbus 41
5250AA Vlijmen

BEZOEKADRES
Julianastraat 34
Vlijmen

T (073) 513 17 89
F (073) 513 17 99
E info@heusden.nl

DIGITAAL LOKET
www.heusden.nl

BANKRELATIE
NL54BNGH0285003909

Gemeente Heusden gebruikt uw persoonsgegevens uitsluitend voor het doel waarvoor zij zijn verstrekt.
Voor meer informatie kunt u onze privacy-pagina raadplegen op www.heusden.nl

Dromen. Doen. Heusden.

- 60 mm compensatienorm voor afkoppelen in de openbare en private ruimte (terwijl vanuit de waterschappen hiervoor geen norm is opgelegd);

Bij de toepassing van deze uitgangspunten lopen we nu al aan tegen de grenzen van de technische, ruimtelijke en financiële haalbaarheid. De gewijzigde normen leggen een nog grotere ruimtelijke claim voor waterberging bij nieuwbouw/herbouw ontwikkelingen en herinrichtingsprojecten in de openbare ruimte. De gemeente Heusden staat voor een grote woonopgave binnen en direct grenzend aan bestaand stedelijk gebied.

Nieuwbouwplannen moeten voldoen aan diverse normen op het gebied van bereikbaarheid, parkeren, groen, klimaatadaptatie en waterberging. Deze belangen worden integraal afgewogen om een binnen de beschikbare ruimte tot een zorgvuldig compromis te komen. Vele bouwprojecten kennen een lange juridische en planologische voorbereidingstijd. Dit betekent dat bouwprojecten onder de toekomstige compensatienorm van 100 mm zullen vallen. Dit zou een scopewijziging ten opzichte van de huidige programmering betekenen met verstrekkende consequenties. Invulling geven aan de compensatienorm bij herinrichtingsprojecten in bestaand stedelijk gebied is op basis van 60 mm al een grote uitdaging die soms al niet in de beschikbare ruimte past. Een verdere verhoging (ook de 80 mm voor stedelijk gebied) is daarin ongewenst en onhaalbaar. De bebouwing en andere objecten zijn immers maatvast; daarbinnen dienen opgaves in de openbare ruimte te worden verwezenlijkt zoals aanleg van een warmtenet, het planten van bomen, het oplossen van parkeerproblemen, aanleggen van verbeterde fietsroutes, het scheiden van waterstromen etc. De gemeente heeft hierin ruimte nodig om tot integrale maatwerk oplossingen te komen. Dan is een generieke norm op water met een grotere ruimtevraag niet op zijn plaats. De specifieke kenmerken per gebied zijn verschillend, waardoor de opgave in ieder gebied niet van gelijke grootte is. Wij willen juist meer naar een gebiedsgerichte aanpak en uitwerking.
Financiële haalbaarheid en tempo van ontwikkelingen en projecten komt onder druk. Voor nieuwbouwplannen neemt de compensatienorm lineair toe met 30%; we verwachten dan ook een forse toename aan investeringen. Extra kosten moeten worden gemaakt om de watermaatregelen te realiseren, zowel op ruimtelijke gebied (m2 grondprijs) als wel technisch gebied (zwaardere grond- en bouwconstructies). Dit heeft een opdrijvend effect op verkoop- en huurwaarde. Tegelijkertijd komt de realisatie van betaalbare woningen onder druk te staan. Juist hier is een enorme maatschappelijke behoefte aan.
Ten aanzien van wonen zijn ten opzichte van het verleden aanvullende eisen gesteld. Zo moet er 30% sociaal en 40% betaalbaar gebouwd worden. Dat is binnen de bestaande regelgeving al passen en meten. De aangepaste waternormering zorgt ervoor dat die eisen niet meer te realiseren zijn. Daarmee komt de woningbouwdoelstelling nog verder onder druk te staan.
Vele projecten in de openbare ruimte worden gedekt door lokale belastingen, zoals de rioolheffing. De compensatienorm voor water wordt voor de openbare ruimte verhoogd en dat zal tot forse meerkosten gaan leiden. De personele inzet neemt zowel bij gemeente als wel bij waterschappen toe, omdat wij voorzien dat er meer regeldruk ontstaat, met meer op te stellen plannen en toetsingen. Ook verwachten we meerkosten op de aanlegfase en de beheer en onderhoudsfase van de compensatiemaatregelen. Daarmee kunnen onze doelen niet meer volledig worden gerealiseerd. Jaarlijks zullen minder projecten worden uitgevoerd.
Samenwerking op gelijkwaardigheid is nodig voor het benutten van gezamenlijk kansen. Dat is ook het doel van de Omgevingswet. In dat licht is een eenzijdige wijziging van waternormen ongewenst. In deze tijden van klimaatverandering hebben wij als gelijkwaardige overheidsinstanties dezelfde klimaatdoelen in te vullen. Juist nu zouden we meer willen samenwerken om die doelen te realiseren. En dit doen we graag met de waterschappen als samenwerkingspartner, zoals wij

al jarenlang in goede samenspraak invulling hebben gegeven aan onze gezamenlijke klimaatdoelen.

Met deze zienswijze doen wij een dringend verzoek de voorgestelde “Ontwerp beleidsrijke wijziging Waterschapsverordening” te heroverwegen en te herzien. Naast deze algemene reactie wil de gemeente Heusden ook meer inhoudelijk reageren op de onderliggende stukken. In de navolgende paragrafen vind u die reacties en vragen.

Strijdigheid Omgevingswet

Strijdigheid met de Omgevingswet

De Omgevingswet stelt in artikel 2.1:

- In lid 2 (uitoefening van taken en bevoegdheden) dat het bestuursorgaan daarbij rekening houdt met de samenhang van de relevante onderdelen en aspecten van de fysieke leefomgeving en van de rechtstreeks daarbij betrokken belangen. De gemeente Heusden is van mening dat met het doorlopen participatietraject onvoldoende rekening is gehouden met de reacties van de gemeenten. Daarmee is een strijdigheid ontstaan met de omgevingswet.

- In lid 3 dat de toepassing van dit lid kan worden begrenst of uitgewerkt op een aantal onderwerpen. Uit deze lijst vragen de volgende aspecten om een dergelijke begrenzing of uitwerking omdat deze onderwerpen teveel beperkt worden door de aanpassing van de waterverordening. Ondermeer de verhoging van de waterbergingsnorm en de aanpassingen aan zones (zoals profiel van vrije ruimte) zorgen dat andere functies nadeel ondervinden. Dit vraagt immers om ruimte die vaak niet of onvoldoende beschikbaar is. Het gaat dan in elk geval om de volgende onderwerpen:
    - Het waarborgen van de veiligheid. Daar waar (openbare) ruimte nodig is voor veiligheid (zoals verkeersmaatregelen, afzettingen of andere elementen in de openbare ruimte) wordt dit beperkt.
    - Het beschermen van de gezondheid. Ruimte voor bomen wordt beperkt. Daarmee worden maatregelen ter voorkoming van hittestress veel lastiger of onmogelijk. Ook water op straat uit een gemengd stelsel is een bewezen gezondheidsrisico. De eisen en normstellingen zijn op veel plaatsen niet haalbaar waardoor (afkoppel)projecten niet of minder goed uitgevoerd kunnen worden. Daarmee blijft het risico voor de volksgezondheid in stand.
    - Het beschermen van het milieu. Afkoppelen zorgt voor minder water op straat en kan overstorten uit een gemengd stelsel verminderen. Dat raakt aan wetgeving zoals KRW en de herziene EU richtlijn stedelijk afvalwater. Door de wijzingen in de waterverordening wordt herinrichten/afkoppelen lastiger/onmogelijk en ontstaat strijdigheid met wetgeving en de goede zorg voor het milieu.
    - Het behoud van cultureel erfgoed en het behoud van uitzonderlijke waarde van werelderfgoed kan onder druk

komen te staan door de aanpassingen. Op deze locaties is het immers nauwelijks mogelijk om technische aanpassingen te doen.

- Het tegengaan van klimaatverandering. De focus vanuit de waterverordening is, begrijpelijk, gericht op wateraspecten van klimaatverandering. Maar de verhoogde eisen zorgen dat er minder ruimte is voor bijvoorbeeld bomen. Dat maakt dat andere klimaatthema's zoals hitte, gezondheid en biodiversiteit niet goed aangepakt kunnen worden.
- Een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Met de huidige eisen is het al lastig en soms onmogelijk om een evenwichtige toedeling van functies te bereiken. De eenzijdige aanpassing op water zorgt ervoor dat dit nog verder onder druk komt te staan.
- Het beheer van infrastructuur. Dit wordt nadelig beïnvloed door de aanpassingen in de waterverordening. Veranderingen in de leefomgeving krijgen door de waterverordening te maken met nieuwe ruimteclaims die niet passen in de beschikbare ruimte.
- Het beheer van gemeentelijke watersystemen wordt bemoeilijkt door de aanpassingen. Afkoppelprojecten worden bijvoorbeeld lastiger uitvoerbaar.
- Het bevorderen van de toegankelijkheid van de openbare ruimte voor personen wordt nadelig beïnvloed door de aanpassingen van de waterverordening. De toegankelijkheid kan alleen gerealiseerd worden door hiervoor ruimte te geven. Door de nieuwe waterverordening wordt die ruimte teveel beperkt.
- Toegevoegd aan expliciet benoemde onderwerpen uit Omgevingswet. De realisatie van woningbouw is een van de meest urgente doelstellingen in Nederland. Door de aanpassingen, met name de waterbergingsnormering, wordt die doelstelling onevenredig zwaar belast. Zowel op aantallen, de kwaliteit van de woningen zelf als de directe woonomgeving en de betaalbaarheid heeft dit verregaande consequenties.

Artikel 2.2

Lid 1

Een bestuursorgaan houdt bij de uitoefening van zijn taken en bevoegdheden op grond van deze wet rekening met de taken en bevoegdheden van andere bestuursorganen en stemt zonodig met deze andere bestuursorganen af.

In het participatietraject heeft u nauwelijks rekening gehouden met de taken en bevoegdheden van andere bestuursorganen. U heeft in dit traject vooral informatie en standpunten van het waterschap verzonden en niet of nauwelijks geluisterd naar de argumenten van gemeenten. Noch in de informatiebijeenkomsten noch in de schriftelijke reacties heeft u er blijk van gegeven deze serieus te nemen. Als het bijvoorbeeld gaat over de bevoegdheid van grondwater in stedelijk gebied breekt u met uw bepalingen in op de rol van gemeente als bevoegd gezag.

Verzoek: pas de verordening, de onderliggende stukken en normering hierop aan zodat de strijdigheid met de Omgevingswet niet meer aan de orde

Lid 2

Bestuursorganen kunnen taken en bevoegdheden gezamenlijk uitoefenen. Daarbij wordt niet voorzien in een overdracht van taken of bevoegdheden.

Uw eisen ten aanzien van verplichte infiltratie in stedelijk/bebouwd gebied breekt, zoals geschetst in de reactie op lid 1, in op de rol van gemeente als bevoegd gezag.

Verzoek: pas de verordening, de onderliggende stukken en normering hierop aan zodat de strijdigheid met de Omgevingswet niet meer aan de orde

Lid 3

Een bestuursorgaan treedt bij de uitoefening van zijn taken en bevoegdheden slechts in de taken en bevoegdheden van een ander bestuursorgaan voor zover dat nodig is voor de uitoefening van zijn eigen taken en bevoegdheden.

Gemeente Heusden voorziet in haar eigen beleid en ambities al in het afkoppelen en infiltreren van hemelwater. Zij doet dat met de kennis van de riolering, de gegevens uit het grondwatermeetnet en de lokale fysieke kenmerken van het gebied. Infiltreren kan een goede maatregel zijn maar is dat niet altijd. Daarvoor is de hiervoor genoemde kennis noodzakelijk. Die kennis ontbreekt bij het waterschap en daarmee kan zij geen goede afweging maken of infiltratie een goede maatregel is. Dat is precies de reden dat gemeenten de rol van bevoegd gezag hebben gekregen. De infiltratie-eis in de waterschapsverordening is dus niet nodig en grijpt zonder technische onderbouwing in op de bevoegdheid van de gemeente.

Met het opleggen van deze norm treed het waterschap niet expliciet, maar wel impliciet in op de taken en bevoegdheden van de gemeente. Immers door meer ruimte te geven aan water resteert minder ruimte voor andere onderwerpen in de leefomgeving. In de reactie op artikel 2.1 van de Omgevingswet is hier al uitgebreid op ingegaan.

Verzoek: pas de verordening, de onderliggende stukken en normering hierop aan zodat de strijdigheid met de Omgevingswet niet meer aan de orde is.

Beleidsregels

Onderbemaling beleidsregel 1
Bij de beleidsregel voor onderbemaling was ook aandacht voor het stedelijk gebied/de bebouwde omgeving. Dat ontbreekt bij de nieuwe beleidsregel. In elk geval bij de doelstellingen. Hier zou ook een doel beschreven moeten worden dat bebouwing en technische kunstwerken enkel kunnen functioneren bij een bepaalde waterstand. Die moet door onderbemaling mogelijk blijven. Bij de toetsingscriteria staat hier wel wat over vermeld maar dit zou ook bij de doelstellingen moeten staan.

Verzoek: pas dit aan

Duikers beleidsregel 5
Duikers en bruggen in b-wateren. Hier staat nu hard in het beleid dat deze niet zijn toegestaan in wateren met een vastgestelde ecologische functie. Dat is onnodig beperkend. Bij wateren met een vastgestelde ecologische functie kan veel beter een duiker of brug aangebracht worden waarbij de ecologische functie gewaarborgd blijft.

Verzoek: pas dit aan

5.4.2 binnenonderkant duiker. Van de genoemde afstand tot de bodem wordt afgeweken als vismigratie, NWB normering en varend onderhoud van toepassing is.

Verzoek: vervang dit door “kan worden afgeweken”.

Dempen en graven beleidsregel 6
In de kaarten bij de waterschapsverordening zijn de beperkt beschermde gebieden niet terug te vinden. Wel is er een kaartlaag invloedsgebied, wordt hiermee de beperkt beschermde gebieden bedoeld? Als dat het geval is dan lopen deze ook over stedelijk gebied heen. Gelet op de complexiteit en vele functies in het stedelijk gebied zijn aanvullende eisen of beperkingen ongewenst.

Verzoek: pas dit aan

Onder 6.3.2. Differentiatie naar gebied en 6.3.2.1. Peilbesluitgebieden wordt aangegeven dat het dempen van oppervlakte water en verkleinen van oppervlaktewater gecompenseerd dient te worden met een factor 1,5. Dat legt in het stedelijk gebied/de bebouwde omgeving een te grote beperking op. In het onbebouwde gebied is dit wel toepasbaar.

Verzoek: deze compensatiefactor voor het stedelijk gebied/de bebouwde omgeving te laten vervallen.

Daarnaast past hier ook een waarschuwing (zelfs wanneer dit beleid van toepassing is op het landelijk gebied): wanneer er nieuw oppervlaktewater gerealiseerd wordt kleeft hier met deze bepaling meteen een 50% extra ruimteclaim aan als dat oppervlaktewater later wordt aangepast. Dat zou een rem kunnen zijn op het aanbrengen van nieuw oppervlaktewater.

Verzoek: heroverweeg deze lijn

6.4 Toetsingscriteria 6.4.1 Dempen en 6.4.2 Verkleinen Specifiek toepassingsbereik
Ook hier is sprake van de compensatiefactor van 1,5.

Verzoek: dit te laten vervallen voor het stedelijk gebied/bebouwde omgeving.

Aanbrengen, wijzigen of afkoppelen verhard oppervlak Beleidsregel 13

Dit beleid is ingegeven door de wens voor een robuuster watersysteem in het kader van klimaatverandering. Hoewel die doelstelling vanuit water te begrijpen is, grijpt dit te hard in op andere belangen en onderwerpen in de leefomgeving. De normstelling is binnen bestaand stedelijk gebied niet redelijkerwijs te realiseren. In de verwijzing naar de Omgevingswet is hier al een duiding van gegeven. De gemeente Heusden hanteert al 60 mm aan statische waterberging in haar projecten en vergunningen. Daarnaast maken wij onze leefomgeving robuust zodat zelfs 70 mm in een uur “tussen de trottoirbanden” geborgen kan worden. In de vergunningverlening hanteren wij een absolute eis van 60 mm van al het verhard oppervlak (zonder het 500 m2 criterium van het waterschap). Daarmee gaan we al verder dan de huidige waterverordening.

Voor het stedelijk gebied/de bebouwde omgeving is 70 mm in 1 uur een gebeurtenis die maatgevend is. 80 mm of 100 mm statische berging zal daarin nagenoeg nooit tot vulling komen. Een dergelijke berging vraagt ruimte en gaat ten

kosten van andere functies zonder dat er een effectieve bijdrage of meerwaarde zal zijn ten aanzien van klimaatadaptatie.

Bij afkoppelprojecten of wijzigingen in het stedelijk gebied is het realiseren van 60 mm al een enorme opgave die niet altijd mogelijk is. Een verhoogde normstelling zal daarom remmend werken op de afkoppel/herinrichtingsambities. Dat raakt op zijn beurt weer aan de KRW en de EU richtlijn stedelijk afvalwater.

Verzoek: de gemeente verzoekt het beleid aan te passen naar de huidige normstelling van 60 mm voor het stedelijk gebied/bebouwde omgeving. Daarbij kan onderzocht worden in hoeverre een aanpassing van de norm voor nieuwe ontwikkelingen mogelijk is.

Vraag: los van het verzoek om de waterbergingsnorm op de huidige norm van 60 mm te laten rijst de vraag waarom het waterschap in het nu voorliggende beleid een verschil maakt tussen stedelijk/bebouwd gebied en glastuinbouw/containerteelt. Dat zijn grote oppervlakken die direct afwateren naar het oppervlaktewatersysteem. De invloed van deze oppervlakken is, gelet op hydrologische aspecten op zijn minst vergelijkbaar. Dat is een rechtsongelijkheid, hoe verklaart het waterschap dit onderscheid?

Verzoek: neem de rechtsongelijkheid tussen deze weg.

Waterschapsverordening

Artikel 2.2 lid 4

Vraag: Heeft dit ook betrekking op het normale onderhoud? En welke referentiesituatie wordt hierbij gehanteerd? Veel van de watergangen hebben immers een ander profiel dan het leggerprofiel.

Artikel 2.23 Meldingsplicht

Verzoek: dit graag wat meer uitschrijven, verduidelijken en nuanceren. Zoals het nu gelezen kan worden is voor iedere handeling in een a watergang in de beschermingszone bij een a watergang en een b watergang een melding nodig. Zelfs onderhoudswerkzaamheden zouden hieronder vallen. Bij latere artikelen is voor veel activiteiten een aanwijzing als vergunningvrije activiteit van toepassing. Moet er dan nog steeds gemeld worden? Dat levert een onwerkbare situatie op.

Artikel 2.81

Vraag/verzoek: dit betreft geen aanpassing maar een opmerking/vraag naar aanleiding van deze ter inzage legging: er zijn ook borden die andere aanwijzingen hebben dan het duiden van een recreatieroute. Maak hier mogelijk dat regulier borden en verkeerstekens mogelijk zijn. Veel wegen liggen langs of maken immers onderdeel uit van de het profiel van vrije ruimte.

Artikel 2.95

Dit leidt ertoe dat bij alle watergangen met een ecologische functie sprake is van een vergunningplichtige situatie. Dus voor alle bestaande verharding geldt dan dat deze voor het behoud, het aanbrengen en verwijderen een vergunning moeten krijgen. Wat betekend dit bij onderhoudswerkzaamheden. Dat leidt tot een onwerkbare situatie en een administratieve ballast bij waterschap en wegbeheerders.

Verzoek: pas dit aan

Artikel 6.2

Lid 1 Dit verbod valt niet onder de bevoegdheid van het waterschap. Een omgevingsvergunning voor iedere wijziging van verharding is los van de bevoegdheid een ongewenste administratieve ballast voor eenieder binnen de beheergebieden van de Brabantse waterschappen.

Verzoek: deze bepaling daarom verwijderen.

Lid 2 Het afkoppelen is voor zover dit naar het grondwater in stedelijk gebied/de bebouwde omgeving gaat geen bevoegdheid van het waterschap. De gemeente is hiervoor bevoegd gezag. Voor afkoppelen naar oppervlaktewater is dit denkbaar maar daar voorzien andere artikelen in.

Verzoek: deze bepaling schrappen.

Artikel 6.3

Verzoek: dit artikel schrappen. Dit is nodeloos belastend en getuigd van een gebrek aan vertrouwen.

Artikel 6.5

Verzoek: dit artikel aanpassen. Dit is onwerkbaar, bij een herbestrating of vervangen van bestrating door een ander materiaal bij een oppervlakte van meer dan 500m2 zou een omgevingsvergunning nodig zijn.

Lid 2 onderdeel a Voor de aanvulling van het grondwater in stedelijk gebied is het waterschap geen bevoegd gezag.

Verzoek: dit laten vervallen omdat dit een gemeentelijke bevoegdheid is. Hier ontstaat ook strijdigheid met de Omgevingswet.

Lid 2 De genoemde waterschijven komen overeen met 80 mm in bebouwd gebied en 100 mm buiten bebouwd gebied. Deze normstelling is te groot en grijpt veel te hard in op andere belangen. Verwezen wordt hier ook naar de strijdigheid met de Omgevingswet. Daarnaast is het veelal onrealistisch gelet op de beschikbare ruimte en is het in termen van effectiviteit niet verstandig. Deze bergingseis is veel groter dan de maatgevende gebeurtenis voor bebouwd gebied.

Verzoek: dit laten vervallen en uitgaan van de bestaande 60mm.

De uitzondering van glastuinbouw en containerteelt is vanuit hydrologische argumenten niet te onderbouwen. Het feit dat deze oppervlakken groot zijn, veelal direct gelegen aan watergangen en in belangrijke mate vrijwel volledig tot afstroming komen maakt dat zij minimaal vergelijkbaar zijn met het hydrologisch gedrag van stedelijk water. De verwachting is dat zij zelfs een grotere invloed hebben op het watersysteem dan het stedelijk/bebouwd gebied. Dat is een rechtsongelijkheid.

Vraag: waar komt dit vandaan en kunt u uitleggen hoe u tot deze rechtsongelijkheid bent gekomen?

Verzoek: behandel gelijke gevallen gelijk en verwijder dit onderscheid.

Artikel 6.6 Ten aanzien van de compensatie-eisen geldt hetzelfde als bij artikel 6.5.

Verzoek: handhaaf hier de bestaande 60 mm eis zoals u die ook voorstelt voor glastuinbouwbedrijven en containerteelten.

De grondwateraanvulling binnen bebouwd gebied daarvoor is de gemeente bevoegd gezag en niet het waterschap. Het waterschap treedt hiermee in de bevoegdheid van een andere overheid.

Verzoek: deze eis laten vallen omdat deze niet rechtmatig is.

Ten aanzien van groene daken wordt een standaard berging voorgesteld van 25 mm. Veel groendaken hebben meer berging. De meeste sedumcassettes en -matten hebben al 30 mm of meer.

Verzoek: neem dit niet op als standaard eis maar stel dat de berging in het dak in zijn volledigheid onderdeel uitmaakt van de berging. En pas dit aan in de verordening zodat maatwerk mogelijk is zonder dat vergunningverlening nodig is.

Vraag: doorlatende verharding meenemen als 25 mm kan maar waar is dit op gebaseerd? Met een waterbergende fundering hieronder kan de hoeveelheid berging ook groter zijn.

Verzoek: pas dit aan in de verordening zodat maatwerk mogelijk is zonder dat hier vergunningverlening voor nodig is.

De rekenregel voor infiltratie is voorzien van veel te lage infiltratiefactoren. Afhankelijk van de grondsoort is deze veel hoger. Gebruikelijk is een infiltratiecapaciteit (K-waarde) van 2,5 meter per dag op het grensvlak van een technische infiltratievoorziening (zoals kratten of infiltratiebuis) naar het ontvangend grondpakket. Voor wadis geven Rioned en Stowa een ondergrens aan van 0,5 meter per dag. De voorgestelde waarden komen overeen met leem en klei. Daarmee wordt de infiltratiecapaciteit onderschat waardoor een grotere bergingsopgave nodig is.

Verzoek: voorzie de verordening van realistische K-waarden en maak mogelijk dat werkelijke K-waarden meegenomen kunnen worden in berekeningen zonder dat vergunningverlening aan de orde is.

Suggestie: gemeente Heusden hanteert zelf een standaard tabel met landelijk gehanteerde vuistwaarden. Bij afwijkingen kunnen deze, mits onderbouwd, meegenomen worden in de berekeningen. Het waterschap zou een dergelijke aanpak ook op kunnen nemen in de verordening

Vraag: welke oppervlakte wordt gerekend als infiltratieoppervlak?

Artikel 6.7

Vraag: wat is de capaciteit van de waterloop bij de verschillende neerslaggebeurtenissen? Dit is zo een ongedefinieerde bepaling. En wat is overlast bij het lozen? Hoe verhoudt zich dat bij de verschillende neerslaggebeurtenissen? 70 mm in een uur, de blokbuien uit de stresstesten of de buien bij de NBW normen. Graag een duiding van wat u hier bedoelt.

Artikel 6.8

In het grondwaterconvenant zijn gemeenten als grondwaterbeheerder in bebouwd gebied niet betrokken. Samen met uw partners heeft u hier een verhoging van de grondwaterstand afgesproken. Een verhoging van de GHG levert minder bergingsmogelijkheden op. Immers de ruimte tussen de GHG en maaiveld is beschikbaar voor waterberging. U verhoogt met de nieuwe waterverordening een waterbergingsnorm en u streeft een hogere GHG na. Daarmee zet u 2 middelen in

die het de gemeente lastiger/onmogelijk maakt om haar taken en belangen goed te kunnen uitvoeren.

Verzoek: vanuit deze argumentatie is het verzoek is om de huidige normering van 60 mm in stand te houden.

Een afvoervoorziening heeft verschillende vormen en maten en niet uitsluitend een ronde vorm. Het aangeven van een diameter is dan ook niet doelmatig.

Verzoek: pas dit aan

Voor het aanbrengen van de constructie is dan weer een omgevingsvergunning nodig. Dat is een extra administratieve handeling.

Verzoek: verwijder dit uit de regels.

Art. 7.8 lid 1

Opmerking: de termijn waarop de omgevingsvergunning van rechtswege vervalt is 3 jaar na verlening. Deze bepaling doet onvoldoende recht aan de juridische en maatschappelijke complicaties die na verlening kunnen optreden. Niet alleen kunnen er andere procedures in de weg staan aan benutting van de vergunning binnen deze termijn, maar ook het uitgangspunt van het verlopen van de termijn na verlening, kan ertoe leiden dat er na het onherroepelijk worden van de vergunning (bijvoorbeeld na beroep) onvoldoende tijd rest voor het daadwerkelijk gebruik daarvan. Daarnaast is een dergelijke bepaling in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Voorstel/verzoek: het van rechtswege vervallen verklaren van onherroepelijke omgevingsvergunningen is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Om die reden verzoeken wij u om deze regeling om te zetten naar een bepaling waarbij u na een termijn van 5 jaar de hierboven genoemde termijn de vergunning kunt intrekken.

Art. 7.8 lid 2

Opmerking: de termijn van 5 jaren na vaststelling van ontwerpplannen is te krap.

Voorstel/verzoek: ook hier zou het onherroepelijk worden van het plan maatgevend moeten zijn.

Bijlage 1 begripsbepaling juncto art 6.6

Opmerking: voor de begrenzing van het stedelijk gebied wordt uitgegaan van het aangewezen gebied in de verordening d.d. 1 januari 2026. Niet alleen is dit een regeling met terugwerkende kracht die geen rekening houdt met herbegrenzingsbesluiten van na die datum, het houdt ook geen rekening met stedelijke gebieden die al wel gerealiseerd zijn, maar nog niet herbegrenst in deze versie.

Voorstel/verzoek: de regeling van artikel 6.6 of de begripsbepaling zodanig aanpassen dat ook de besluiten tot herbegrenzing of vastgestelde plannen voor uitbreiding van stedelijk gebied, worden aangeduid als (bestaand) bebouwd gebied. Waarbij als voorwaarde wordt gehanteerd dat er over die plannen vooroverleg heeft plaatsgevonden voorafgaand aan de inwerkingtreding van de verordening.

Hydrologische uitgangspunten

In deze uitgangspunt beschrijft u dat de compensatie-eis is gebaseerd op een eenvoudige voorstelling van het afvoerproces. U geeft daar ook bij aan dat bijvoorbeeld dat niet al het water tot afstroming komt. Zeker bij buien die langer duren (zoals een bui in 24 uur) speelt dat een grote rol. Voor afstroming van klinkerverharding geldt bijvoorbeeld een afvloeiingscoëfficent van 0,6 tot 0,8. Stichting Toegepast Onderzoek Waterbeheer (STOWA), nota bene uw eigen kenniscentrum, geeft in het rapport HAAS-Hemelwaterafvoer dat open verhardingen 2 mm per uur aan infiltratiecapaciteit hebben. Deze effecten/uitgangspunten rekent u niet mee en stelt u de statische berging bij 24 (100 mm) als compensatie-eis. Die eis is in dat licht veel te fors.

Gemeente Heusden hanteert 70 mm in 1 uur als een maatgevende gebeurtenis. We gaan er daarbij ,vanwege de neerslagintensiteit, vanuit dat al het water tot afstroming komt en in een bergende voorziening terecht moet komen. Die situatie benoemd u ook in tabel 4. Als we kijken naar het verschil tussen de 24 uurs bui (105 mm) en de 1 uurs bui (70 mm) dan is dat verschil 35 mm. 35 mm in 23 uur is 1,5 mm per uur; dat is voor geen enkel stedelijk systeem een maatgevende situatie. Het hanteren van een statische berging van 100 mm betekend daarom in de praktijk een voorziening die niet of nauwelijks tot volledige vulling zal komen. Daar komt nog bij dat de waterbergende voorzieningen veelal in 24 uur weer leeg zijn waardoor er veel meer berging beschikbaar is. Een dergelijke voorziening vraag daarmee wel ruimte en is beperkend voor andere functies zonder dat het een effectieve bijdrage levert aan het waterbelang.

Verzoek: pas de normering aan naar 60 mm met eventueel een groeipad naar 70 mm. Dat sluit ook aan bij de Landelijke Maatlat voor een groene klimaatadaptieve gebouwde omgeving.

Met vriendelijke groet,
namens het college van Heusden,
de portefeuillehouder,

De heer M.A.W. Meesters